

mokratiet ikke har pointeret i efteråret der skal tages hånd om. Selvfølgelig kan vi da ikke stemme for det forslag. Vi fragiver selvfølgelig ikke vores indflydelse på at køre det her projekt til ende, og det gør vi i respekt for de øvrige partier, vi er sammen med.

Vi ved jo udmærket godt, hvad det her handler om. Hr. Martin Lidegaard har jo signaleret, at han vil have letbane til at køre rundt i København i stedet for metro. Man ønsker ikke metro. Hvis det står til troende, så er det jo det standpunkt, De Radikale har taget, efter at de har skiftet trafikpolitisk ordfører.

Lånerammen giver bare ubegrænset årstal for tilbagebetaling. Jeg er fuldstændig klar over, hvordan vi har etableret det projekt her. Jeg kender betingelserne, og det er dem, vi styrer efter. Derfor skal det betales tilbage, og det har selvfølgelig den konsekvens, at tilbagebetalingstiden kan stige nogle år.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Selv om jeg ikke har været i Folketinget længe, er det jo normalt, at man besvarer de spørgsmål, der bliver stillet, i stedet for at komme med en masse mystiske angreb, som ikke har noget som helst hold i virkeligheden, herunder at vi skulle være imod metro som sådan. Men det kan jeg jo svare på i mit ordførerindlæg. Og jeg kan også sige, at vi så sent som i dag har diskuteret det spørgsmål i den radikale folketingsgruppe, og at der er fuldstændig enighed om vores holdning til det.

Det, der er problemet fra radikal side, og det, vi diskuterer i dag, er økonomien i metron, og det er den, vi er bekymrede over. Og vi er dybt bekymrede over den sorgløse måde, hvorpå man sender regningen til fremtidige generationer.

Hr. Poul Andersen ønsker jo ikke at svare på, om der er et loft for ham, eller den gæld bare kan stige og stige og stige og stige. Eller er der et tidspunkt, hvor man må sige, at det her belaster økonomien så meget i fremtiden for projektet, netop fordi vi gerne vil have en god kollektiv trafik, at vi, den generation, som hr. Poul Andersen tilhører, må tage konsekvensen?

Kl. 16.20

Så beklager jeg, at jeg misforstod det med vedtagelsen. Normalt er det jo sådan, at hvis man er enig i et forslag til vedtagelse, så stemmer man for det, men det kan jeg forstå at man så ikke gør i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Der er jo sådan med hr. Martin Lidegaard, at han ligesom vil polemisere, og det kommer man ingen vegne med. Det, vi er i gang med her i dag, er egentlig det, som vi har iværksat i efteråret, og det har vi klart signaleret, og jeg kan citere en gang til fra Berlingske Tidende her. Der sidder en styregruppe, hvorom vi klart har signaleret til ministeren og den øvrige ejerkreds omkring det her, at der skal foretages nogle ting, og det vil man også fuldt ud få syn for her sidst i marts måned.

Derfor er det også sådan, at ministeren her har kunnet oplyse om, at der er brug for en ny, lidt større låneramme. Det er jo afledt af det, vi har iværksat, og derfor glæder jeg mig til det møde, vi skal have her sidst i marts måned, så vi kan få de forhåbentlig sidste ting på bordet, sådan at vi er tættere på en færdiggørelse af det her projekt, og sådan at vi får et klart overblik over, hvad den sag her vil koste i den sidste ende.

Det er sådan set målet med det her. Så kan der selvfølgelig komme nogle overraskelser, men lad os vente og se.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har én ting at sige, som hr. Poul Andersen altså ikke er klar over: regnskaber, dem får vi en gang om året. Det, der kommer hvert kvarte år, er en fremdriftsrapport, og det er ikke regnskaber. Og det, vi beder om nu, er at få regnskaber hvert halve år i stedet for, så vi kan have styr på det. Det var bare sådan lige en faktuel oplysning.

Når hr. Poul Andersen så siger, at man vil køre til den bitre ende, og at han er sikker på, at han ikke får nogen grimme overraskelser – jeg skal lige gennemgå langtidsbudgettet med ham bagefter, så skal jeg vise ham, hvor der ligger nogle rigtig grimme overraskelser og lurer – så kan jeg forstå, at det så også er o.k., Ørestadsselskabet skal få lov til at køre til den bitre ende, og er det 50 år, er det 75 år, er det 100 år, skal det ikke få en rask socialdemokrat til at ryste på hånden, så vil jeg godt spørge, om det virkelig er det, ordføreren mener.

Normalt er det sådan, at en kommune ikke må låne til noget, der rækker længere end 25 år; jeg tror, det er dér, den ligger. Nu er vi altså oppe i det her – og det er det ene: Mener man, at man vil køre til den bitre ende, uanset hvordan? Og